

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt VI. Absurdè constitui ab ætatis nostræ sectariis, non esse Episcopis relictum quicquam, nisi nudum verbi ministerium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

CAPVT VI.

*Absurdè constitui ab ætatis nostræ sectariis, non esse
Episcopis relictum quicquam, nisi nudum
verbi ministerium.*

Artic. 27.

Art. 28.

1. Tim. 3.

QVAE omnia cùm Ecclesiasticæ potestatis sacram
excellentiã luculenter ostendant, audiendi non
sunt ætatis nostræ sectarij, qui præter verbi ministere-
rium ad Episcopos negent quicquam pertinere: non
leges ferendi, non coercendi potestatem. vnde inter
articulos suos secutus Ioannem Wiclef & Waldenses
Lutherus asseruit, neque in Pontifice neque in Eccle-
sia potestatem esse articulos fidei condendi, aut leges
morum. Cuius quidem articuli, cum aliis compluri-
bus, in bulla Leonis decimi, merita condemnatio re-
peritur. Quibus enim in Actis Apostolorum dicitur,
Attendite vobis, & vniuerso gregi, quos Spiritus san-
ctus posuit regere Ecclesiam Dei: ij non docendi mo-
dò functionem, verumetiam gubernandi regendiq̃
auctoritatem accepisse declarantur. Quis autem non
intelligat, quanto hæc discrimine seiuncta sint: docto-
ris officio fungi, alienaq̃e duntaxat præcepta mon-
strare, & rectorem esse? Tametsi enim illos ita esse
voluit Christus Ecclesiæ rectores, vt simul essent do-
ctores; quemadmodum Timotheo dicitur, oportere
Episcopum esse doctorem: tamen rectoris & præfecti
Ecclesiastici munus, maius quiddam complectitur.
Etenim qualis rector ille tibi videatur, qui nihil queat
ipse præcipere? qui delicta videat, nec pœnis legitimis
possit afficere delinquentes? Cuiusmodi obsecro
gubernator est & rector, cui cæteri sint potestate & au-
toritate pares? cui obediẽtia neque deferatur vlla, ne-
que debeat? atqui rectè prudenterq̃e administrari
aut in officio contineri familia nulla potest, nisi pote-
stas præfecto adsit, & constituendi quod pro temporũ
homi-

hominumque conditionibus oportunitate videatur, & corrigendi si quid in leges peccatum sit. Cumque mortalium status nusquam fixus sit, sed pro temporum locorumque diuersitate lubricè varietur, malè profectò Ecclesiæ Christianæ fuisset prospectum, si nullam eius rectores haberent leges ferendi potestatem. Sed habent omnino, semperque habuerunt in ædificationem, non in destructionem. Quocirca & hoc præceptum literis Apostolicis expressum reperitur: Obedite præpositis vestris, & subiaceite eis. Ipsi enim perurgilant, quasi rationem pro animabus vestris reddituri, ut cum gaudio hoc faciant, & nõ gementes: hoc enim non expedit vobis. Nempe hoc de obtemperando Ecclesiasticis præfectis Apostolus præcipit, quemadmodum de sæculari potestate dixerat, omnem animam sublimioribus potestatibus subditam esse oportere. Nisi autem & Ecclesiæ Pastoribus, cum quippiã præcipiunt, esset obediendum; nec iure præesse dicerentur, neque esset vnde Apostolus diceret: Qui bene præsunt Presbyteri, duplici honore digni habeantur, maximè qui laborant in verbo & doctrina. Qui inter homines quoniam tanto in periculo maiore versantur, quanto sublimiore sunt loco: idcirco Apostolus hoc à subditis exigit, ut pro illis orent impensius; iisdemque laborantibus atque sollicitis, non modò obediendi fide, verum etiam charitatis ardore succurrant. Rogamus vos fratres, inquit, ut noueritis eos qui laborant inter vos, & præsunt vobis in Domino, & monent vos: ut habeatis illos abundantius in charitate: propter opus illorum pacem habete cum eis. Qui & alio loco cur diceret, Quid enim mihi de his qui foris sunt iudicatis? Nam de his qui intus sunt, vos iudicatis: si sola ipsi vel Ecclesiæ competeret docendi potestas? Eos enim qui foris sunt, docere profectò potuit, & docuit: sed quia familiam Christi & domum nondum erant per-

Hebr. 13.

1. Tim. 5.

1. Thess. 5.

1. Cor. 5.

baptismi ianuam ingressi, idcirco subditi ei nondum erant, ac per hoc nondum in eos potuit suæ iurisdictionis exercere potestatem, quæ in solos subditos exercetur. habuit ergo beatus Apostolus, & Ecclesia, aliam quàm docendi potestatem, nimirum iudicandi, discernendi, præcipiendi, puniendi. Quid autem paterfamilias noster Christus Dominus, cùm profecturus in cælum, seruum vnum constituit super familiam suam, vt ei præberet cibum in tempore? nullamne ei reliquit quiequam constituendi, quod tempori congrueret, potestatem? Quis iste est familiæ præpositus, qui nulla præ ceteris auctoritate potestate que præpoleat? aut fortasse ad cibum familiæ Christianæ non pertinent Leges salutares, non ipsa disciplinæ ratio, in omni regno, ciuitate, familia pernecessaria. quæ vbi colitur, stant illa suis viribus integra, membrorum que incunda pace latantur. vbi verò negligitur, quasi corporis soluta compage, diffluunt vniuersa. Sanè cùm præfectus iste cœperit percutere cõseruos suos, & mādūcare cum ebriosis: tum prorsus cõcessa sibi potestate ad suam aliorumq. perniciem abutitur. Qua namque oppressis opem ferre debuit, eadem opprimit: & qua oportuit delicta, moderatione adhibita, corrigi, eadem illa ipsa cumulantur. Verumtamen nisi posset ille, cùm res postulat, etiam pœnis inflicis exercere, non ei diceretur: Et tibi dabo clauēs regni cælorum: hoc est, regimen administrationeq. totius Ecclesiæ, quæ cæleste est in terris regnum. hoc enim & in clauibus intelligi, & iis traditis significari consuevit: quemadmodum & apud Isaiam, gubernationem Ecclesiæ Christo tradendam insinuarum est illis verbis: Et dabo clauem domus David super humerum eius. Non ergo Petro, tanquam primarij huius gubernatoris vicario, clauēs regni cælorum committerentur; neque adiungeretur: Et quodcunque ligaueris super

terram,

*Ambr. de fide
lib. 5 ad Gra-
uanum, cap. 1.*

Matth. 16.

Isa. 22.

terram, erit ligatum & in cælis: nisi eius esset aliquan-
do inobedientes grauissimorum vinculorum pœnis
coercere. Hæc verò coercendi potestas (quamquam in
Petro summa amplissimaque fuit) ne ad eum tamen
solum pertinere putetur, ad alios quoque & deinceps
secuturos Ecclesiæ Præsides spectare demonstrat, quod
dicitur: Si illos non audierit, dic Ecclesiæ: si Ecclesiam
non audierit, hoc est, quos Dominus Ecclesiæ suæ
præfecit, in quibus Ecclesiæ Senatus quidam auctori-
tasque consistit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus.
Ac deinde ipsius seueritatis grauissimū terrorem ad-
iungens, Quæcunque enim, inquit, ligaueritis super
terram, erunt ligata & in cælis. Proinde quòd Ioannes
in Apocalypsi vidit sedes, & qui super eas sederent,
quibus iudicium datum sit: ad tempus hoc peregrinā-
tis Ecclesiæ, spectare arbitramur. Cū enim dixisset
alligari diabolū mille annis, & postea solui breui tem-
pore: mox quid in istis mille annis agat Ecclesia, vel
agatur in ea, cōmemorans, Et vidi, inquit, sedes, & se-
dentes super eas, & iudicium datum est eis. Quod pu-
tandum non est, ait Augustinus, de vltimo iudicio di-
ci, sed sedes Præpositorum, & ipsi Præpositi intelli-
gendi sunt, per quos Ecclesia nunc gubernatur. Iudi-
cium autem datum nullum melius accipiendum vi-
detur, quàm id quod dictum est: Quæ ligaueritis in
terra, ligata erunt & in cælo. Vnde Apostolus (quod
antè quoque ex eo protulimus) Quid enim mihi est,
inquit, de his qui foris sunt iudicare? Nōne de his qui
intus sunt, vos iudicatis? Certè & infideles foris con-
stitutos, docebant Apostoli: vt facillè appareat Eccle-
siasticam potestatem, non in nudo verbi ministerio
positam esse, verumetiam in exercenda disciplinæ se-
ueritate. Reprehēdit etiam diuus Augustinus, in qui-
busdam sui temporis, quòd sic instituendam putarent
esse Ecclesiam, vt ad eius Præpositos non pertineret,

Matth. 18.

Apoc. 20.

*Lib. 12. de
Ciu. Dei, c. 9.*

*Lib. de fide &
operib. cap. 4.*

Deut. 17.

nisi dicere quid cauendum, quidve faciendum esset. Quanto isti grauiore digni reprehensione videri debent, qui nec ferendi leges vtilis potestatem, Ecclesie Præsulibus permittendam arbitrantur: Habuit vetus Testamentum præter regnum, sacerdotalem quoque summam potestatem, de qua illud est diuinitus constitutum: Si difficile & ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sanguinem & sanguinem, causam & causam, lepram & non lepram; & iudicium inter portas tuas videris verba variari: surge, & ascende ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus, veniesque ad sacerdotes Leuitici generis, & ad iudicem qui fuerit illo tempore; quæresque ab iis, qui iudicabunt tibi iudicij veritatem: & facies quodcunque dixerint qui præsumt loco, quem elegerit Dominus, & docuerint te iuxta Legem eius, sequerisque sententiam eorum. Qui autem superbierit, nolens obedire sacerdotis imperio, qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo: ex decreto iudicis morietur homo ille. Synagoga ergo non defuit sacerdotale tribunal, cui parendum esset, sub interminatione mortis: & Ecclesiam Christianam existimabimus nullum in terris habere magistratum qui præcipere quidquam vtiliter, aut seuerè, cum res exigat, coërcere possit? Prorsus & potest hoc, & faciendum sibi esse aliquando videt, quod ait Augustinus, cum adest salua pace, facultas disciplinæ aduersus improbos, aut nefarios exercendæ, tum ne socordia, seueritæque torpescat, sed aculeis præceptorum, quæ ad seueritatem disciplinæ pertinent, excitata: aut degradationibus, aut excommunicationibus impleat, quod visibilis in veteri Testamento gladius præsignauerat esse in Christiana Republica faciendum.

*Cap. 5. lib. de
Fide & operib.**Cap. 2. lib. de
Fide & operibus.*

CAPIT